

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1520/2025
04.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Сандре Рајковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 365/2023 од 08.07.2025. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.178/25 од 28.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Сандре Рајковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 365/2023 од 08.07.2025. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.178/25 од 28.10.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 365/2023 од 08.07.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца за коју је одређено да се неће извршити уколико окривљена у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.178/25 од 28.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене и потврђена пресуда Основног суда у Нишу К 365/2023 од 08.07.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА - адвокат Сандра Рајковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11), став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП и повреде одредбе члана 440. ЗКП, док из образложења захтева произилази да га

подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и повреде одредбе члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине првостепену пресуду и врати је на поновно одлучивање или је преиначи.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног поднетим захтевом указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да чињенични опис дела из изреке правноснажне пресуде не садржи све елементе кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, јер у изреци пресуде није наведена и описана радња извршења као објективни елемент кривичног дела за које је окривљена оглашена кривом. Наиме, радња довођења или одржавања у заблуди представља криминалну активност која однос између уговарача правног посла разликује од простог неиспуњења уговорне обавезе и чини га кривичним делом, па без навођења овог елемента кривичног дела, који у суштини представља реализацију преварне намере, однос између уговорних страна, па и неиспуњење уговорних обавеза остаје у оквиру грађанско-правног односа.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, у изреци пресуде је наведено да је окривљена у време, месту и на начин ближе описан у изреци пресуде, „...иако је била способна да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, у намери да себи прибави противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница довела другог у заблуду и тиме га навела да учини штету својој имовини, на тај начин што је на сајту „купујем-продајем“ поставила оглас да продаје мобилни телефон марке „...“, на који оглас се јавио оштећени..., те је лажним приказивањем чињеница да ће му послати мобилни телефон након што оштећени уплати аванс у висини од 22.000,00 динара и о томе јој достави доказ у виду фотографије „Постнет упутнице“, наведено није учинила, већ је оштећеном послала два кромпира, на који начин је себи прибавила противправну имовинску корист у означеном износу, при чему је била свесна свог дела и да је исто забрањено, хтела је његово извршење“

Чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде садржи сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, за које окривљена правноснажно оглашена кривом при чему су радње окривљене јасно описане, да је лажно приказала чињенице да продаје мобилни телефон марке „...“ за чију продају је поставила оглас на сајту „купујем-продајем“ и да ће оштећеном послати исти након што јој уплати аванс у висини од 22.000,00 динара, па након што је оштећени исто учинио, није му послала мобилни

телефон већ два кромпира, на који начин је себи прибавила противправну имовинску корист у наведеном износу.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у осталом делу је недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у преосталом делу захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, да је изрека пресуде неразумљива те битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП наводећи да је закључак суда у директној колизији са доказима изреденим у поступку, те да је неоснован закључак суда да је окривљена послала пакет који садржи предмет који се може упаковати у пакет за слање телефона.

Поред наведеног, захтевом за заштиту законитости се оспорава и утврђено чињенично стање и оцена доказа дата од стране суда, оспоравањем исказа оштећеног наводима да ни једног тренутка није био у заблуди, већ је био свестан да оглашена цена не одговара стварној цени. Наиме, окривљена је послала поруку оштећеном да пита да ли је све у реду из ког поступања јасно произилази да није имала намеру за извршењем дела, нити је оштећеног довела или одржавала у заблуди, јер исте није ни било. Чињеница да је окривљена оглашавала друге телефоне исте марке није од значаја, нити је у поступку утврђено да ли је поседовала неколико мобилних телефона, или пак један који је више пута оглашавала.

Бранилац окривљене истиче и да суд није узео у обзир узраст окривљене у време извршења дела да се ради о лицу које је тек постало пунолетно, те да је могуће да је учинила грешку током слања пакета, што је олакшавајућа околност и може бити од значаја за одређивање врсте и висине казне, којим наводима се суштински указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Како наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд, у овом делу, захтев браниоца окривљене оценио недозвољеним.

Поред наведеног, у поднетом захтеву се наводи и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено, међутим, како браниоци окривљеног у захтеву уопште не наводе у чему се састоји наведена повреда закона, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Сандре Рајковић, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 484. и 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио.

**Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.**

**Председника већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић